

ZENIT

З-Е-Н-И-Т

AEROPLAN BEZ MOTORA

ZENITISTIČKI GLASNIK

3A

БАЛКАНСКУ КУЛТУРУ И ЦИВИЛИЗАЦИЈУ

Izlazi samo na dan velikoga goda
osim sviju ostalih dana u godini!

ЦЕНА: DIN 1 AMM : СЕНА

DIREKTOR I UREDNIK

ЉИВОМИР МИСИЋ

BEOGRAD

ГОД. II.

23. SEPTEMBRA NA BALKANU 1922.

ГОД. II.

ЗАГРЕБ

ВАПРЕДНО ИЗДАЊЕ **10.000** РОСЕВНО ИЗДАЊЕ

Čik gospodo slavjanska!

U početku bila je naša reč: ZENIT-ČOVEK-UMETNOST-ZENITIZAM. Naši protivnici držali su da od reči nećemo imati snage preći u delo. Odlučno smo gazili bacane nam klipove pod noge. Divlje smo preskakivali sve protivničke zapreke. Prešli smo na delo stavivši na kocku svoje lične i društvene pogodnosti. Naši protivnici legalno i nelegalno, svim dopuštenim i nedopuštenim sredstvima borili su se protiv nas i prognili nas. Pokušali su putem javne i „slobodne“ štampe, da nas ismejavaju, da nas denunciraju, da nas prikažu ludim. Zašto? Ta počelo je čišćenje perzeve i sadističke atmosfere u književnosti, umetnosti u koterijama „kulturne“ prostitucije. Svi — loši i bolji jedinstveno osetili su da im je položaj ugrožen postavljanjem novih savremenih čovečijih i moralnih vrednosti. Bilo ih je u početku koji su se oduševili da spase tuđu staru imovinu pod novom firmom ali nije bilo zato dubljih i osnovnih preduveta. Selekcija nije bila mogućna. — Tražilo se od njih više i čovečnije svatanje novoga vremena čiji smo mi pioniri — a oni to nisu mogli pružiti. Sukob je otvoren — broj na drugoj strani bio je i još dugo biće veći. Poslavili su bodljikave žice svoje „genialnosti“ koja zaudara na svinjski napoj. Mozak se ustajao — njihova praznina i laž postala je jasna. Naša bubnjarska vatra u prkos brojne vojске praznih tikava bila je porazna. Razbijene tikve su se kotrljale sa Parnasa a poslednje osušene košlice ždere „visoka klasa“ — „pametnih“ ljudi i građana. Odmah u početku bili smo lojalni. Po svim diplomatskim pravilima međunarodnih odnosa navestili smo borbu. Kuka-viće borbu nisu primile prsa u prsa, nego su nam radili iza leđa i napadali mučke iz busije. I ukraliko vreme ZENITIZAM postao je opasan i „drzak.“ (U poslednje vreme

govori se čak, da bi ZENITIZAM bio još i „simpatičan,“ samo mu je pokretač antipatičan, kao i ostali zenitisti.) Divna konstatacija i kombinacija: prognicemo i onemogućiti zenitiste, socialno ih uništiti, otpuštati ih iz državne službe, a kolikogod bude moguće iskoristićemo tu „ludost“ zenitizam u svoje karijerske ciljeve. Ubiti pa orobiti — zar ne? Čik — gospodo slavjanska! Zato što je jugoslavenski čovek zaražen i prezasićen vašim kulturnim, evropskim perverzitetima i sadizmima putem vaše javne štampe i književnosti, mi izlazimo našim sopstvenim trudom u velikoj na-

kladi (ne služeći nikome nego sopstvenoj i čistoj ideji!) pred svakog građanina ove zemlje, da vas demantujemo i pljunemo u lice vašoj laži i vašim maskiranim položajima. Zato što Jugoslavija nema još KULTURNE KANALIZACIJE, pomoću koje bi se nepristrano širile nove ideje kulture i civilizacije, mi pokušavamo sami i bez vas privesti naše ideje u život: za čoveka — za sve vas savremene i buduće. Zenitizam je svečovečna čista misao i čisti osećaj novog balkanskog čoveka koji dolazi.

„Uredništvo „Zenita“

Balkan 23. septembra. (Radio za Evropu).

Danas na dan Ekvinočija buknuła je poplava zenitizma. Jugoslavija očekuje potop i kani se iskrcati za Solun. Zenitizam je ujedno u vezi i s provalom vulkana. Očekuje se brza pomoć one savezničke mornarice koja nije u vezi sa Kemal-pašom.

Zenitizam je barbarska, antikulturna, divlja provala i volja za balkanizaciju Evrope!

300.000 udaraца у секунди.

Серпентинела

Улица шуми и гази гладнога младића. Јесенско урличе вече. Сви гратски сатови цинично показују

9h

Он је гладан. Име његово је Ракир. Родио се сасвим случајно и посвема је заборавио на тај смешни факат. Да! То сам ја! Ракир! Ти Ракир?! Да! Ја те љубим. Пођи самном. Знам да си ме тражила. А ја сам био ево овђе на трамвајској трачници. Умишљао сам, да је ова трачница змија. Хтео сам ју смрскати. То ми није успело. Жељезо је тврдо и не претвара се у змију.

Да! Ја Ракир љубим тебе Мартира. Ти ћеш сада поћи у моју постељу. Ти ћеш ме удавити од ужаса у триумфу страсти. Патим. Пођи. Мучим се. Умирем. Дођи. Мартира! Твојом љубављу преобрађавам се у попречи хиероглиф. Ја Ракир. Ти Мартира. Ми смо чаробњаци. Дођи да смрскамо главу железној змији, да умремо од 300.000 udaraца у секунди по глави. Глад. Град. Смрад. Сви су кабарети у граду веселе цркве. „Марш псето!“ То су последње речи Ракира и Мартире!

В. Пољански

Paraliza Evrope

Politička novela

Naš bolesnik je neizlečiv! Reč je evo o neizlečivom bolesniku. Što mi znamo o njemu, to ćemo vam jednostavno ispričati bez kićenih fraza i metafora. Zna se bezuvetno, da je bolesnik ženskoga roda. To je jedino što se ipak moglo sigurno utvrditi (dakako po veštacima!) pošto se nigde nije moglo pronaći nikakvih muških znakova. Nad posteljom visi crvena tablica sa belim natpisom: EVROPA. Brojka je nečitljiva. Dosada je medicinska nauka, po iskustvu takođe utvrdila, da su ženske bolesti vrlo teške i zapletene naravi. Dakle: najpre trebalo je pregledati maternicu (kud će suza neg na oko!) Našli su lekari, da je maternica premorena ogromnim mnoštvom rađanja. Izveli su, dakako, vrlo opasnu operaciju. Mlada Evropa prividno je iza toga ozdravila pošto su joj sasvim maternicu izrezali i odneli nekud na tanjiru. Njezini muževi, koji su je toliko puta silovali nikako nisu bili zadovoljni — Oni,

trošeci svoju mužjačku belančevinu i „seme“, htedoše plodove. Htedoše da im Evropa rađa, rađa, do nesvesti — rađa. Pošto Evropa sa naučno-medicinskog gledišta nije smela više rađati, nastala je pobuna samoživih ljudi. Oni su se iz osvete „bacili“ na politiku. Mesto rađanja hteli su vladati. To je ujedno bila i osveta akademijama nauka i umetnosti, što ni do danas politika nije uspela da bude nauka. Samoživi su posle toga topovima prisiljavali Evropu, da guta svoju vlastitu decu, nebi li se pomoću vatre ipak pronašao neki novi izlaz iz ovenepodne situacije. Baveći se isključivo od sada dualističkom onanijom (spolnom i intelektualnom!) nenadano je buknuła Francuska Revolucija. Dantona su pre gilotinirali nego je mogao pobeći u Rusiju. Ali zato Evropa, koja svoju vlastitu decu nije mogla svariti — pobaci ih izriga na svoje tirane. Posle jednog stoleća izbio je opet životinjsko-čovečiji pokolj, koga su novinari i kolporteri okrstili: Svetski Rat. I Evropa, koja je još onda imala u sebi nešto i balkanske krvi, odlučila da se osveti svojim divljim i nepoštenim muže-

vima. Potajno je otputovala podmornicom „Klin“ — u Rusiju. Pred milijunima gladnih i poniženih optužila je svoje muževe zbog divljačkog nasilja na čoveku, na jednoj sirotoj ženi, koja je njihovom krivnjom postala kurva i nerotkinja. — Dokle sam rađala i pružala radosti svi su mi lizali pete i klečali pred golim nogama. Kad sam ostarela i postala nemoćna, bacili su me psima kao oglođanu kost — plakala je jedna mala Evropa s podrezanim šiskama i upalim očima. — Braćo... čovek... ponižen... bolesna sam. Verujem da ćete osloboditi i osvetiti njegovu čast. Čovečanstvo... Vaša osveta biće mi melem i najlepše opelo nad mojim mrtvim lešom... Čovečansivo... Posle kratkog vremena rignula je Ruska Revolucija. Evropi je od zanosa i oduševljenja nastupila paraliza. Sveopšta zabuna. Muževi, kao „spasitelji“ i političari od zanata, koji uvidevi veliku grešku svojih nečovečanskih dela, poduzeše sve korake da ozdrave svoju ženu i da ometu posledice njezine opravdane ali izdajničke intervencije.

Protiv sentimentalne politike — za balkansku civilizaciju

Historija ne pozna velikih ni zamašnih gestova koji bi bili sentimentalni. Akt sentimentalnosti nigde i nikada nije bio pozitivan. Nijedna velika ekspanzivna rasa kao kolektivni tvorac slobode života ili čoveštva nije bila sentimentalna. Nova Rusija najmanje je sentimentalna u postavljanju teških i velikih temelja budućem socialnom poredku celog čovečanstva. Srpski narod ništa manje nije bio sentimentalna kad je bila u pitanju njegova lična sloboda i opstanak. Njegova herojska odbranbena borba nije delo sentimentalnosti nego veličina njegove pozitivne, čiste, sirove, barbarsko-etičke snage. Etički osećaj i svest „o pravdi boga velikoga“ vrlo jako su razvijeni kod primitivnih naroda. A mi jesmo primitivan narod. Tu primitivnost treba sačuvati i formirati je u smeru čistog stvaralačkog balkanizma. Balkanizam znači: čistoća primitivnosti, neposredna čovečnost, heroizam duha i srca, nepatvorenost duše, svečoveče bratstvo, pravda, etika. Balkanizam je garancija naše budućnosti. Bezuvetno novi tip nesentimentalne rusko-balkanske rase tvorac je naše budućnosti i novoga čovečanstva. Zato, čistome tipu koji nije inficiran evropskom degeneracijom, mora se posvetiti najviše pažnje. On ne sme biti izgrađivan po nijednom evropskom uzoru jer novi tip rusko-balkanskog čoveka je u stvaranju i prvoj formaciji. Uprite pogled — u srž naše rase! Mi imamo mnogo preduveta za konstruktivno stvaranje i neovisnu izgradnju naše rase. Što je najglavnije: imamo snage, bistrinu i neosporan čovečni materijal za stvaranje BALKANSKE CIVILIZACIJE (Dopustite g. Cvijicu da je pre zadaća naše rase stvaranje rusko-balkanske civilizacije odnosno slavensko svečoveče, nego samo južnoslavenske, pošto ova već postoji kao otpadak evropske civilizacije!) A i balkanska civilizacija mora biti sve-

Ti moraš biti zenitista!